

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Åbenbart tænker jeg for pænt om mine medmennesker. Det er nok rigtigt, at Venstre ikke har sagt, man vil se tingene i en større sammenhæng, så jeg undskylder meget, at jeg beskyldte dem for den slags visioner.

Nej, man kører den der model, selv om man godt ved, at f.eks. metroen ikke hænger sammen med den anden metro. Ikke engang på Kongens Nytorv – det vil jeg godt have fru Gitte Lillelund Bech til også her at bekræfte – bliver der en fælles station.

Der kan muligvis laves en tunnel, men det bliver dyrt. Hvorimod man kunne lave en sporvejsløsning lige ovenpå, så man fungerede videre med det. Det, der er helt afgørende, for at det kollektive trafiksystem skal fungere, er, at skiftemulighederne er der. Man skal helst ikke skifte, men hvis der skal skiftes, så skal det være nogenlunde perfekt.

Så vil jeg lige sige til fru Gitte Lillelund Bechs første indlæg her, at jeg har ikke beskyldt COWI for noget som helst. Jeg synes, COWI opfører sig fuldstændig relevant i forhold til deres opgaver, men jeg kritiserer, at man nu binder sig op på nogle, der selvfølgelig har andre interesser, sådan må det jo være, og kommer i lommen på dem. Det er jo det, man reelt gør, og det er da ikke en bebrejdelse mod COWI. Det er minsandten en bebrejdelse mod regeringen og mod dem, der har vedtaget det her. Nu suspenderer de sig selv.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må indrømme, der er noget, som jeg simpelt hen ikke forstår i Venstres holdning til det her. Det gælder jo altså også ministeren. Det er det forhold, at selv om der i hovedstadsområdet er mennesker, der har en meget forskellig opfattelse af, hvordan man bedst kan løse det her, vil man ikke være med til – det kunne så blive et enigt Folketing, et enigt hovedstadsområde, og lokale myndigheder, der kunne indgå – at analysere, hvilke alternative muligheder der er.

Jeg vil gøre opmærksom på, at hvis man følger fru Gitte Lillelund Bechs idé og alene vil undersøge cityringen, så har man på forhånd brugt alle de penge, der er i ministerens kommende investeringsplan, til det ene projekt. Vi kan knap nok få fem øre til en sporvogn ovre i Århus. Jamen det indgår da også i diskussionen.

Kl. 18.45

F.eks. har man den idé i regeringen, at man går rundt og siger, at vi skal have mere miljø for pengene, men man har åbenbart ikke en idé om, at man skal have mere trafik for pengene. Det hænger simpelt hen ikke sammen, men det må vi jo bare konstatere. Det er flertallet, der har truffet sine beslutninger, flertallet har ikke tænkt sig at lytte til nogen som helst spørgsmål eller indsigelser.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg vil gerne sige, at sporvogne i Århus hører ikke ind under emnet.

Keld Albrechtsen (EL):

Undskyld, hr. formand – der er heller ingen!

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Til fru Margrete Auken vil jeg bare sige, at fra Venstres side synes vi altså – det er også til hr. Keld Albrechtsen – at det er væsentligt at få undersøgt muligheden for en metroløsning.

Med hensyn til sammenhængen og hvorledes en metrocitring kommer til at hænge sammen med det øvrige system, kan jeg jo ikke, da undersøgelsen først skal til at igangsættes, sige præcis, hvor man graver hullerne henne.

Endelig vil jeg gerne påpege både over for hr. Keld Albrechtsen og over for fru Margrete Auken, at lige præcis med hensyn til metroen er det jo altså ikke alene i dette Folketing, at man træffer beslutning om, hvad der skal ske. Vi har et Ørestadsselskab, hvor vi har nogle aktører. Vi har Københavns Kommune, vi har Frederiksberg Kommune, vi har Københavns Amt. De er altså interessenter i selskabet, og derved er de selvfølgelig også interesserede i, hvad der foregår, hvilken udvikling der er i den kollektive trafik i hovedstadsområdet.

Så uanset hvor meget vi måtte hoppe og springe og beslutte herinde i Folketinget, at nu vil vi det ene og det andet, så involverer det, så længe det involverer Ørestadsselskabet, også de øvrige parter.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Poul Andersen som ordfører.

Poul Andersen (S):

Da jeg så denne forespørgsel blive stillet, faldt tankerne lidt tilbage på den fokusering, der er på politikere. Politikere tør ikke træffe beslutninger, siger pressen, de tør heller ikke være vi-